

Môjho milého rodina vysoko si vedie

♩ = 176

Zapísal Anton Budinský

Môj-ho mi - lé - ho ro - di - na vy - so - ko si ve - die,

že ma tá je - ho ma - mič - ka za ne - ves - tu nech - ce.

2. Keď mňa ona za nevestu, ja ju za mamičku,
[:že som ja chudobná deva, do jeho domečku.:]
3. Mali ste vy vtedy brániť, keď k nám začal chodiť,
[:ale teraz mi nebráňte, mé srdce neraňte.:]
4. Moje srdiečko ranené, tvrdé ako kameň,
[:veru mi ho nerozveselí v Novej Bani žiaden.:]
5. Rozveselil by ho jedon, ale je ďaleko,
[:rozveselil by ho druhý, ale je ďaleko.:]